

CHIỀU BIỂN VẮNG - Thanh Trang - 2009

Chiều biển vắng sóng nước xa đưa
Chim bay thấp, khung mây thưa
Thông reo hắt hiu ven bờ
Chiều nhạt nắng có bóng đôi ta
Mênh mông nước xanh bao la
Mây theo cát men bờ xa

Chiều biển vắng vẫn có em đây
Khi xa nhớ nhưng biết mấy
Vắng đi hơi ấm những ngày!
Chiều biển vắng vẫn có đôi ta
Bên con sóng reo hiền hòa
Quên đi những chuyện ngày qua!

Mùa Xuân về đó,
sóng nước vờn theo gió
vội tiếng cười ven bờ
Rạng ngày nắng tươi lên
Thuyền về trên khắp bến
Bờ cát vui triền miên

Chiều lại vắng với sóng xa đưa
Vai em nắng hong ban trưa
Đêm nay thức sao cho vừa?
Chiều biển vắng, gió cuốn bay xa
Bao nhiêu nỗi đau trong ta
Cho quên đi chuyện ngày qua ...

Chiều biển vắng sóng vỗ xa khơi
Mai kia cách nơi phương trời
Bên nhau vẫn lòng tìm tới!

LIỄU BUỒN XANH NGÁT MÙA THU - Thanh Trang

Một lần em đến đây
Mướt mà làn tóc mây
Nụ Hồng trong nắng say
Ngày Hè năm ấy

Đường xa quên dấu chân
Năm tháng qua đời vắng tanh
Chờ em đã bao lần
Trạnh lòng Thu, Liễu xanh ngần

Nơi ấy sóng đêm buồn
Ngày theo nước mây xoay vần
Đường xa biết đâu còn
Tờ thư xanh in dấu son

Lòng anh vắng nơi này
Đàn ngân phím tơ trong ngày
Câu hát chưa xong lời
Mùa gió Đông về đến nơi

Tiếng Buồn Đêm Mưa - Thanh Trang

Mưa rơi trong đêm, mưa nhẹ bên thềm
Đêm buồn xa vắng, đường ngõ không đèn
Khi ta xa nhau, mưa suốt canh thâu
Bước chân về mau,
đàn buồn nhẹ tiếng tơ sầu

Đường về đêm đêm mưa ngập lối
Nghe lời gió qua song thưa
Hạt mưa tí tách trên đường vắng
Dường bao tiếng tơ âm thầm
Đêm mưa theo tiếng thời gian
Bâng khuâng giây phút lìa tan
Ngoài hiên giọt mưa
Gợi bao niềm nhớ
Ngày tháng phai tàn!

Mưa rơi trên sân, tiếng buồn âm thầm
Khi màn đêm xuống, lạnh giá trong hồn!
Mưa rơi mênh mông, hiu hắt trong lòng
Những ai ngồi mong
Vòng tay sưởi ấm đôi lòng!

Lời Nào Em Còn Nhớ - Thanh Trang

Buồn đôi lúc khi ngày trôi quá mau
Đời mưa nắng thêm đường xa dài dẫu
Lời ân ái không còn nghe đã lâu
Kỷ niệm xưa như lắng trong vực sâu

Buồn đôi lúc khi người đi đã xa!
Xa vắng tin bên trời nơi xứ lạ
Ngày kia bỗng xanh tờ thư đến nhà
Dòng tên quen theo cánh thư bay đến ta!

Tưởng chừng nơi viễn xứ
lòng em sẽ quên biết bao chuyện xưa?
Tưởng rằng xa chốn cũ
đã quên nắng mai hay những khi chiều mưa
Dù ngày trong quá khứ
càng xa khuất trong ta với bao ngày qua
Lời nào trong thư em là lời đã quên hay chưa quên tình ta ?

Lá Rơi Trong Chiều - Thanh Trang

Lá rơi trong chiều một ngày chớm Thu
Đêm xuống nghe lòng sương khói mịt mù
Em có khi nào trạnh lòng tiếc nhớ
nỗi niềm ngày xa xôi đó
đã qua đi như tuổi thơ?

Lá rơi âm thầm một ngày cuối Đông
Năm tháng qua rồi em có trạnh lòng?
Đâu giấc Xuân nồng mùa xanh mái tóc
tiếng buồn về theo “Miên Khúc” (*)
ngày đó trong em còn không?

Câu hát xưa một thời
còn vọng về mãi không thôi
trong ngày Thu lá rơi ...
Câu hát quen từng lời
kể chuyện tình ngày chung đôi
rồi ngày không chung lối (**)

Ôi gió mưa cuộc đời,
chuyện thường tình thế gian
mãi theo ta như không rời
Lời cuối cho người
dù chẳng còn yêu nhau mãi:
-“Niềm xưa vẫn không nguôi!”

Lá rơi trong chiều, lại ngày chớm Thu
như mới hôm nào sương khói mịt mù
như mới hôm nào mình còn quyến luyến
tay tròn vòng tay thương mến
giờ đã xa rồi đành quên!

(*) “*Khúc nhạc chiều*” (“*Sérénade*”)

(**) *Bài hát “Les feuilles mortes”, Thơ: J.Prévert, Nhạc: J.Kosma*

Mắt Buồn Hà Nội – Thanh Trang

Tôi mơ về Hà Nội,
một ngày bình yên trên lối xưa quen
Chân hoang mòn phiêu lãng
lạc loài hồn rêu xanh tháp cô liêu!
Thấp trong tôi nắng son nhạt màu
lộng kinh thành cũ, bốn hướng trôi mau
Như liễu buồn nương náu,
tóc rũ người yêu lệ thắm hoen sâu..

Tôi mơ về ngày nào
nẻo buồn hồ xưa, mưa trắng giăng mau
Môi em nồng hơi ấm
sưởi lại tình tôi cho mối duyên sau
Tiếng chim vui, khung trời thơ ấu
guốc đôn canh thâu cũng thóang qua mau
Đêm có buồn vai áo,
thấp thoáng cửa Ô đèn sáng hoen màu!

Cho quay về từ đầu
một giòng chiêm bao một tình xôn xao!
Cho tim còn nghẹn ngào
từng hồi mưa lâu, đường ngút đêm thâu!
Cho hoang lạc đường về lòng người còn say mê
Cho xây lại tình đầu một bèn duyên lâu
đừng xót phai màu!

Tôi mơ về Hà Nội
một ngày bình yên năm tháng chưa quên
Nghe đâu từ quên lãng một thời phồn hoa
lui gót trong đêm
Liễu xưa bông màu xanh thắm
Tóc buồn hoang sơ, rũ thán năm chờ ..
Đêm mãi còn nhung nhớ ánh mắt cửa Ô
lệ cũng hoen mờ!

Vần thơ Xuân cho em – Thanh Trang

Rồi mùa Xuân đến sông ra biển rộng với trăng
Nguồn xa con nước già từ một mùa giá băng
Em biết tôi chờ mùa Đông phím tơ cầm lặng?
Chợt đến hôm nào trời Xuân đã theo mùa sang!

Giờ này Xuân đến biết em còn chờ đấy chẳng?
Mùa xanh thay lá lẽ đâu lòng còn giá băng?
Biêng biếc khung trời ngày Xuân nắng gieo tơ vàng
Ngày vắng thanh âm lại vang tiếng tơ điệu đàn!

Từng mùa Xuân tiếp nối, sắc Xuân vẫn xanh tươi, mỗi Xuân một mới
Còn mùa xanh mái tóc, dáng Xuân thướt tha kia, tháng năm dần phai
Cuộc tình ngày mới lớn có chẳng vẫn là tình mộng trong đêm vắng
Lá rơi sân trường Xuân Hè qua Thu đến, giấc mơ còn chẳng?

Giờ này Xuân đến trong đời còn mình với ta
Chuyện gì xưa cũ vui buồn là chuyện đã qua
Mơ ước trong ngày nhìn em vẫn xinh tươi mặn mà
Em có theo anh cùng vui với Xuân hiền hòa?

Em có nghe chẳng lòng anh với bài tình ca?

Chiều Đông nhớ - Thanh Trang

Chiều xa khuất nắng chim bay về ngàn
Rừng cây trút lá, hơi may rộn ràng
Mùa Đông xưa đến, nhớ nhung ngập tràn
Từ lúc xa người, lòng vời vợi đêm giá băng !

Người đi có nhớ mây bay chiều nào ?
Rừng cây trút lá, nghe tim rạt rào
Nhìn trong đôi mắt ngỡ như tình đầu
Dù biết yêu người niềm vui chưa xóa hết thương đau !

Hôm nay xa rồi còn nhớ
Dư âm bao lời tình đó
Trăng sao bên đời mù sương lộng gió
Hôm nay xa người thâm nhẫn:
"Quên đi bao niềm cay đắng.."
"Quên đi bao chuyện tình duyên xưa lỡ làng !"

Mùa Đông khép kín bao nhiêu chuyện đời
Chờ Xuân tươi đên xanh lên tình người
Chiều Đông mơ ước đã như muện rồi
Lời cuối cho người là một lần yêu mãi thôi !

Mùa Đông khép kín bao nhiêu chuyện tình
Dù cho mưa gió gieo thêm muện phiền
Rồi mùa Xuân đến giữ cho lòng mình
Còn mãi trong đời niềm vui khi nói tiếng "Yêu em (anh)" !

Màu Xanh Ban Chiều - Thanh Trang

("Mộ Khúc" – "Serenade")

Chiều lắng xuống đời
Màu xanh phai rồi
Xanh thắm sắc trời để hồn tìm mơ trong nắng tơ rơi ..
Chiều vắng gió ngàn
Dịu muôn cung đàn
Tìm đến với người, nhạc trao thay lời, tình yêu muôn đời
dù xa xa vời ..

Giọng buồn đầy vơi
Nhủ lời ân ái
Chiều vương mây biếc nhớ trăng u hòai
Dịu hồng làn môi
Ngả màu sương khói
Trời khuya ai nhớ thương người xa xôi ?
Lắng trong tiếng đời
Nhạc chiều êm ái
Còn mộng mà thôi
Buồn xa xa vời ...

Chiều nhớ đến người
Là khi yêu rồi
Câu hát tiếng cười mở hồn tìm Thơ trong tiếng tơ rơi
Trong ánh mắt buồn
Hàng hôn phai dần
Thầm luyến tiếc nhiều màu xanh ban chiều lòng còn mền yêu !

Nói Với Mùa Thu - Thanh Trang - Lời: Ý thơ Kim Tuấn

Bây giờ là thu rồi đó em
Ai qua áo lụa mắt nhung mềm
Bước chân hè phố hoen vạt nắng
Và mắt em gọi mùa lá xanh

Bây giờ là thu rồi đó em
Cây khô nghiêng lặng đứng bên thềm
Gió quen rừng cũ mây về thấp
Sương trắng giăng mù vầy kín đêm

Mùa thu về những phố không đèn
Mùa thu về những lối đường quen
Mùa thu dịu như tóc nhung mềm
Mùa thu anh xót xa tìm quên

Bây giờ là thu rồi đó em
Xôn xao mây lạc bốn phương chìm
Nước xanh hồ lững khơi mờ biếc
Và nắng thu nhạt màu lãng quên

Bây giờ là thu rồi đó em
Ru thêm cơn mộng đến êm đềm
Mắt xưa sâu biết như ngày tháng
Em đã xa và ta bỗng quên

Bài Tình Ca Trong Đêm - Thanh Trang

Đêm về tôi nhớ những ngày vui qua
Bên nhau chốn xa đi trên phố lạ
Hòa vào dòng người vòng tay chung đôi
Hòa vào dòng đời nhịp chân reo vui!

Đêm về tôi nhớ những chuyện khi xưa
Qua bao nắng mưa theo nhau đến giờ
Từng chuyện tình cờ tưởng như trong mơ
Từng chuyện khi đến ai người nào ngờ ?

Ngày tháng vẫn cứ thế đem thêm ưu phiền
Người xa nhau, quên nhau, cần đâu ước hẹn
Niềm cô đơn không đâu chợt một lần đến
Ngày vui bên nhau dường như cũng dễ quên!
Chiều nắng đã sắp tắt bên kia chân đồi
Đường cuối ngõ đã vắng âm vang chân người
Ngày bão rớt nắng héo hắt theo mây trời
Chiều mưa giông bên song cỏ cây rã rời!

Em về bên ấy nghe buồn quanh đây
Mưa rơi chốn xa Trăng soi chốn này
Tình nào thật gần làm ta mê say
Dòng đời ngăn lối ai buồn ai hay?

Muộn Màng - Thanh Trang

Muộn màng là khi thuyền xa bến
Người theo ra đưa tiễn
Còn lại chẳng nước mây trôi triền miên ...
Muộn màng là khi xưa lưu luyến
Trưa hẹn, chiều chưa đến
Gặp nhau khi đã trắng soi ngoài hiên!

Muộn màng đời khi mưa giông tới
Không còn về chung lối
Gió mưa ngăn cách nhau cũng đành thôi!
Muộn màng ngày em may áo cưới
Anh đường đời muôn lối
Dù bao nhiêu ước mơ cũng muộn rồi!

Thăm thiết biết bao lời ước thề
Vẫn có lúc nghe lòng nỡ nề
Mới nắng ấm Đông lạnh đã về
Từng ngày dài buồn lê thê !

Mắt đã thấy trăm điều ngỡ ngàng !
Bước dĩ vãng bao lần lỡ làng !
Những mát mát cho lòng héo tàn
Chợt một ngày buồn mênh mang !

(*Mới thoáng đó Xuân đời úa màu
Bến nước cũ bao lần nhờ tàu !
Đến phút cuối sương bạc mái đầu
Còn gì muộn màng cho nhau ?*)

Muộn màng là khi một mai sớm
Chợt yêu như mới lớn
Cuộc tình chen giữa nên chi muộn hơn!
Muộn màng là khi tình yêu tới
Tuy lòng mình phơi phới
Thời gian như nhắc câu: “Đã muộn rồi !”